

Sygn. akt V U 634/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: star. sekr. sądowy Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2018 r. w Legnicy

sprawy z wniosku J. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 3 lipca 2017 r.

znak (...)

I. **oddala odwołanie,**

II. **przekazuje Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. do rozpoznania wniosek złożony na rozprawie w dniu 18 lipca 2018 r. o przyznanie prawa do rekompensaty .**

SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Sygn. akt V U 634/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 lipca 2017 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał wnioskodawcy J. D. prawo do emerytury od 24 czerwca 2017 r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego.

Wysokość emerytury wyniosła 2.694,78 zł i została wyliczona w wyniku podzielenia sumy kwoty składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji tj. 31.741,57 zł oraz kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego tj. 533.892,78 zł przez średnie dalsze trwanie życia tj. 209,90 miesięcy.

Wnioskodawca odwołał się od przedmiotowej decyzji, wnosząc o jej zmianę i ponowne przeliczenie wysokości emerytury. Nadto ubezpieczony wniósł o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odwołania zarzucił, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych nieprawidłowo obliczył wysokość jego emerytury albowiem organ rentowy przyznał

mu emeryturę ustalając wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego w wysokości 119,11 % na podstawie 10 kolejnych lat, tj. od 1979-1988. Jednakże organ rentowy, przy obliczaniu wysokości tego wskaźnika nie uwzględnił dziesięciu najkorzystniejszych lat z jego stażu pracy, z uwagi na brak kartotek wynagrodzeń z lat 1974-1979, przyznając w tych latach kwoty minimalnego wynagrodzenia obowiązującego w danym roku. Wnioskodawca podniósł, że z uwagi na fakt, iż w latach 1974-1979 jego miesięczne wynagrodzenie kształtowało się w kwocie 12.000 zł, to wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego powinien zostać obliczony na podstawie okresu pracy z lat 1974-1984, a nie jak zostało to ujęte w decyzji - z lat 1979-1988. Ponadto nie został uwzględniony 10-letni okres pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) C. w latach 1974-1984.

W odpowiedzi organ wniósł o oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu podniósł, że do obliczenia świadczenia przyjęto kwotę składek na ubezpieczenia emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Decyzją z dnia 15 grudnia 2016r. obliczono najkorzystniejszy wariant kapitału początkowego na podstawie przedłożonych dokumentów. Za lata 1974-1978 przyjęto kwoty minimalnego wynagrodzenia obowiązującego w tym okresie, ponieważ w aktach wnioskodawcy brak jest dokumentów potwierdzających wysokość uzyskanego wynagrodzenia. Organ zauważył, że wnioskodawca wraz z odwołaniem nie przedłożył nowych dowodów mających wpływ na zmianę wysokości obliczonego świadczenia. W ocenie organu rentowego nie było możliwe uznanie jako pracy wykonywanej w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia od 30 września 1974r.

do 30 czerwca 1984r. na stanowisku kierowcy pojazdów samochodowych w (...) C. na podstawie świadectwa pracy z dnia 30 czerwca 1984r., ponieważ nie określono w nim charakteru wykonywanej pracy zgodnie z wykazem, działem i pozycją Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Ponadto okres ten jest niewystarczający do przyznania rekompensaty do emerytury (wymagany staż pracy w szczególnych warunkach wynosi 15 lat).

W przedmiocie niezaliczenia okresu 1974-1984 do stażu szczególnego wnioskodawca na rozprawie w dniu 18 lipca 2018 r. sprecyzował swoje stanowisko i złożył do protokołu rozprawy wnioski o przyznanie prawa do rekompensaty z tytułu pracy w warunkach szczególnych w okresach: od 30 września 1974 r. do 30 czerwca 1984 r., w (...) C., od 17 kwietnia 1984 r. do 22 stycznia 1989 r. r., w (...) sp. z o.o. w P. i od stycznia 1989 r. do listopada 1995 r., w Gospodarstwie (...) w P..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy :

Wnioskodawca J. D. ur. (...)

W dniu 31 marca 2015 r. ubezpieczony złożył wniosek o ustalenie kapitału początkowego.

W odpowiedzi organ wydał decyzję z dnia 15 grudnia 2016 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. ustalił wnioskodawcy wysokość kapitału początkowego według zasad określonych w art. 173-175 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887).

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniosła 164.092,17 zł. Podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1.454,20 zł ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącej 119,11 % przez kwotę 1.220,89 zł tj. kwotę bazową.

Ponadto do obliczenia wartości kapitału przyjęto:

- okresy składkowe w wymiarze 28 lat, 2 miesiące, 13 dni tj. 338 miesięcy,
- okresy nieskładkowe 2 miesiące, 1 dzień tj. 2 miesiące,
- współczynnik proporcjonalny do osiągniętego na dzień 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego - wynoszący 85,61 %,
- średnią dalszego trwania życia - wyrażoną w miesiącach dla osób w wieku 62 lat - wynoszącą w przypadku wnioskodawcy 209 miesięcy.

Jednocześnie organ poinformował, że za okresy za które ubezpieczony nie przedłożył wynagrodzeń organ przyjął kwoty minimalnego wynagrodzenia obowiązujące w danym roku. Wynagrodzenie za lata 1979 r. do 1984 r. organ przyjął na podstawie kserokopii kartotek wynagrodzeń z archiwum Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach.

W dniu 22 maja 2017 r. ubezpieczony wniósł o przyznanie prawa do emerytury.

W odpowiedzi organ wydał skarżoną decyzję.

(bezsporne a nadto akta emerytalne)

Z dokumentacji osobowej ubezpieczonego wynika m.in., że ubezpieczony pracę w Przedsiębiorstwie (...)

w C. rozpoczął 30 września 1974 r. Zatrudniono go na stanowisku kierowcy wywrotki S., o ciężarze całkowitym pojazdu 8 ton, ze stawką według grupy III-7,00 zł na godzinę i dodatkiem za prowadzenie pojazdu z I grupy-0,50 zł za godzinę.

Według pisma z dnia 8 listopada 1974 r., podpisanego przez zastępcę kierownika K. K., ubezpieczony z dniem 9 października 1974 r. przeszedł na samochód M. o ładowności 8 ton. Przysługiwało mu wynagrodzenie według kategorii IV-7,50 zł na godzinę oraz 1,00 zł dodatku za prowadzenie pojazdu.

Z umowy o pracę z dnia 13 stycznia 1975 r. wynika, iż od dnia 1 grudnia 1974 r. ubezpieczony -kierowca samochodu T. o ciężarze całkowitym 29 ton, otrzymywał wynagrodzenie zasadnicze płatne w sposób i na warunkach przewidzianych w Zarządzeniu nr 11 Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 18 marca 1974 r. (załącznik 1, tabela 2) według V grupy-8,00 zł na godzinę plus 1,50 zł dodatku.

Do płacy zasadniczej przysługiwały premie i dodatki na zasadach i warunkach określonych w Układzie Zbiorowym Pracy Ministerstwa Budownictwa.

Od dnia 1 września 1976 r. ubezpieczony miał prawo do dodatku za staż pracy. Dodatek wynosił 5 % wynagrodzenia zasadniczego.

Za każdy opuszczony w okresie obrachunkowym dzień pracy bez usprawiedliwienia potrącano 100% przysługującego dodatku.

Naruszenie dyscypliny pracy i regulaminu pracy, nie przestrzeganie zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, zagarnięcie mienia, działanie na szkodę przedsiębiorstwa powodowało utratę prawa do dodatku za staż. Za spóźnienie do pracy powyżej 15 minut potrącano: -jedno spóźnienie - 30 %, -dwa spóźnienia - 50 %, -trzy i więcej spóźnień -100 % należnego dodatku.

Pismem z dnia 4 października 1976 r. ubezpieczony wystąpił o przeniesienie z Oddziału (...) na Oddział (...) Huta K.. Prośbę swą umotywywał niskimi zarobkami - około 3.000 zł miesięcznie.

Z umowy o pracę z dnia 20 października 1976 r. wynika, iż od dnia 20 października 1976 r. ubezpieczony pracował w Oddziale (...) - Huta K. na stanowisku kierowcy, z wynagrodzeniem zasadniczym według V grupy - 8,00 zł na godzinę plus 1,50 zł za godzinę dodatku. Do płacy przysługiwała premia regulaminowa, a warunki wynagradzania określał Załącznik nr 8 do UZP dla Budownictwa.

Od dnia 1 maja 1977 r. stawka zasadnicza ubezpieczonego wynosiła 8,40 zł za godzinę plus 1,50 zł za godzinę dodatku za prowadzenie pojazdu. Do płacy przysługiwała premia regulaminowa. Wysokość wynagrodzenia zasadniczego wynikała z treści Zarządzenia nr 7 MPPiSS z dnia 22 marca 1977 r.

Od dnia 1 maja 1978 r. płaca zasadnicza ubezpieczonego wynosiła 9,30 zł za godzinę oraz 1,50 zł za godzinę dodatku z tytułu prowadzenia samochodu. Do płacy zasadniczej przysługiwała premia.

W aktach osobowych ubezpieczonego znajdują się kartoteki zarobkowe za lata 1979-1984.

Zgodnie z zapisami kartoteki zarobkowej za rok 1979 ubezpieczony otrzymywał wynagrodzenie: -dniówkowe, -akordowe, -za przestój, -premię, -GN - godziny nadliczbowe - nie wchodził do podstawy wymiaru składek, -za pracę na drugiej zmianie, -Huta (bez szczegółowego opisu), OC - obsługa codzienna, -W-t (bez szczegółowego opisu), -dodatek za pracę w porze nocnej, -wynagrodzenie za urlop, -dodatek stażowy).

Płaca zasadnicza ubezpieczonego według angaży, umów o pracę i zapisów w aktach osobowych ubezpieczonego wynosiła:

-od 30 września 1974 r. do 30 listopada 1974 r. - 7,00 zł/godz. i 0,50 zł/godz. dodatku za rodzaj prowadzonego pojazdu,
-od 9 października 1974 r. do 30 listopada 1974 r. - 7,50 zł / godz. i 1,00 zł/godz. dodatku za rodzaj prowadzonego pojazdu,

-od 1 grudnia 1974 r. do 30 kwietnia 1977 r. - 8,00 zł/godz. i 1,50 zł/godz. dodatku za rodzaj prowadzonego pojazdu, -

od 1 maja 1977 r. do 30 kwietnia 1978 r. - 8,40 zł/godz. i 1,50 zł/godz. dodatku za rodzaj prowadzonego pojazdu, -od 1 maja 1978 r. do 31 grudnia 1978 r. - 9,30 zł/godz. i 1,50 zł/godz. dodatku za rodzaj prowadzonego pojazdu,

Dodatek z tytułu obsługi codziennej pojazdów samochodowych i przyczep wynosił:

Od 30 września 1974 r. do 8 października 1974 r. 2 zł za dniówkę, za czynności zdawczo - odbiorcze i 5,00 zł za dniówkę, za pozostałe czynności codziennej obsługi, gdyż ubezpieczony prowadził pojazd o ładowności 4,5 tony

Od 9 października 1974 r. do 30 listopada 1974 r. 2 zł za dniówkę, za czynności zdawczo - odbiorcze i 5,00 zł za dniówkę, za pozostałe czynności codziennej obsługi, gdyż ubezpieczony prowadził pojazd o ładowności 8 ton.

Od 1 grudnia 1974 r. do 31 grudnia 1978 r. 2 zł za dniówkę, za czynności zdawczo - odbiorcze i 8,00 zł za dniówkę, za pozostałe czynności codziennej obsługi, gdyż ubezpieczony prowadził pojazd o ładowności 29 ton.

Od dnia 1 września 1976 r. ubezpieczony był uprawniony do dodatku za staż pracy w wysokości 5 % płacy zasadniczej wraz z dodatkiem za rodzaj prowadzonego pojazdu.

Premia regulaminowa ubezpieczonego miała charakter uznaniowy.

Łączna kwota wynagrodzenia i świadczeń pieniężnych ubezpieczonego w roku 1968 wyniosła 4.521,23 zł.

Kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok 1968 wyniosła 25.272,00 zł.

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do rocznego przeciętnego wynagrodzenia wyniósł w roku 1968 – 53,67 %.

Łączna kwota wynagrodzenia i świadczeń pieniężnych ubezpieczonego w roku 1969 wyniosła 6.656,62 zł.

Kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok 1969 wyniosła 26.088,00 zł.

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do rocznego przeciętnego wynagrodzenia wyniósł w roku 1969 – 34,02 %.

Łączna kwota wynagrodzenia i świadczeń pieniężnych ubezpieczonego w roku 1970 wyniosła 12.240,00 zł.

Kwota rocznego wynagrodzenia ogłoszonego za rok 1970 wyniosła 26.820,00 zł.

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do rocznego przeciętnego wynagrodzenia wyniósł w roku 1970 – 54,77 %.

Łączna kwota wynagrodzenia i świadczeń pieniężnych ubezpieczonego w roku 1971 wyniosła 0 zł.

Kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok 1971 wyniosła 28.296,00 zł.

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do rocznego przeciętnego wynagrodzenia wyniósł w roku 1971 – 0%.

Łączna kwota wynagrodzenia i świadczeń pieniężnych ubezpieczonego w roku 1972 wyniosła 0 zł.

Kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok 1972 wyniosła 30.108,00 zł.

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do rocznego przeciętnego wynagrodzenia wyniósł w roku 1972 – 0%.

Łączna kwota wynagrodzenia i świadczeń pieniężnych ubezpieczonego w roku 1973 wyniosła 0 zł.

Kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok 1973 wyniosła 33.576,00 zł.

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do rocznego przeciętnego wynagrodzenia wyniósł w roku 1973 – 0%.

Łączna kwota wynagrodzenia i świadczeń pieniężnych ubezpieczonego w roku 1974 wyniosła 16.080,36 zł.

Kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok 1974 wyniosła 38.220,00 zł.

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do rocznego przeciętnego wynagrodzenia wyniósł w roku 1974 – 72,13 %.

Łączna kwota wynagrodzenia i świadczeń pieniężnych ubezpieczonego w roku 1975 wyniosła 27.533,99 zł.

Kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok 1975 wyniosła 46.956,00 zł.

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do rocznego przeciętnego wynagrodzenia wyniósł w roku 1975 – 58,64 %.

Łączna kwota wynagrodzenia i świadczeń pieniężnych ubezpieczonego w roku 1976 wyniosła 39.446,45 zł.

Kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok 1976 wyniosła 51.372,00 zł.

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do rocznego przeciętnego wynagrodzenia wyniósł w roku 1976 –76,79 %.

Łączna kwota wynagrodzenia i świadczeń pieniężnych ubezpieczonego w roku 1977 wyniosła 53.127,93 zł.

Kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok 1977 wyniosła 55.152,00 zł.

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do rocznego przeciętnego wynagrodzenia wyniósł w roku 1977 –96,33 %.

Łączna kwota wynagrodzenia i świadczeń pieniężnych ubezpieczonego w roku 1978 wyniosła 28.682,75 zł.

Kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok 1978 wyniosła 58.644,00 zł.

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do rocznego przeciętnego wynagrodzenia wyniósł w roku 1978 – 48,91%.

Łączna kwota wynagrodzenia i świadczeń pieniężnych ubezpieczonego w roku 1979 wyniosła 119.703,00 zł.

Kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok 1979 wyniosła 63.924,00 zł.

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do rocznego przeciętnego wynagrodzenia wyniósł w roku 1979 – 187,26 %.

Łączna kwota wynagrodzenia i świadczeń pieniężnych ubezpieczonego w roku 1980 wyniosła 95.774,05 zł.

Kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok 1980 wyniosła 72.480,00 zł.

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do rocznego przeciętnego wynagrodzenia wyniósł w roku 1979 –132,14 %.

Łączna kwota wynagrodzenia i świadczeń pieniężnych ubezpieczonego w roku 1981 wyniosła 110.849,00 zł.

Kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok 1981 wyniosła 92.268,00 zł.

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do rocznego przeciętnego wynagrodzenia wyniósł w roku 1981 – 120,14 %.

Łączna kwota wynagrodzenia i świadczeń pieniężnych ubezpieczonego w roku 1982 wyniosła 117.642,00 zł.

Kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok 1982 wyniosła 139.572,00 zł.

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do rocznego przeciętnego wynagrodzenia wyniósł w roku 1982 – 84,29 %.

Łączna kwota wynagrodzenia i świadczeń pieniężnych ubezpieczonego w roku 1983 wyniosła 134.727,00 zł.

Kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok 1983 wyniosła 173.700,00 zł.

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do rocznego przeciętnego wynagrodzenia wyniósł w roku 1983 – 77,56 %.

Łączna kwota wynagrodzenia i świadczeń pieniężnych ubezpieczonego w roku 1984 wyniosła 197.129,00 zł.

Kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok 1984 wyniosła 202.056,00 zł.

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do rocznego przeciętnego wynagrodzenia wyniósł w roku 1984 – 97,56 %.

Łączna kwota wynagrodzenia i świadczeń pieniężnych ubezpieczonego w roku 1985 wyniosła 287.604,00 zł.

Kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok 1985 wyniosła 240.060,00 zł.

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do rocznego przeciętnego wynagrodzenia wyniósł w roku 1985 – 119,81 %.

Łączna kwota wynagrodzenia i świadczeń pieniężnych ubezpieczonego w roku 1986 wyniosła 386.950,00 zł.

Kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok 1986 wyniosła 289.140,00 zł.

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do rocznego przeciętnego wynagrodzenia wyniósł w roku 1986 – 133,83 %.

Łączna kwota wynagrodzenia i świadczeń pieniężnych ubezpieczonego w roku 1987 wyniosła 452.787,00 zł.

Kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok 1987 wyniosła 350.208,00 zł.

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do rocznego przeciętnego wynagrodzenia wyniósł w roku 1987 – 129,29 %.

Łączna kwota wynagrodzenia i świadczeń pieniężnych ubezpieczonego w roku 1988 wyniosła 695.470,00 zł.

Kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok 1988 wyniosła 637.080,00 zł.

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do rocznego przeciętnego wynagrodzenia wyniósł w roku 1988 – 109,17 %.

Łączna kwota wynagrodzenia i świadczeń pieniężnych ubezpieczonego w roku 1989 wyniosła 2.735.844,00 zł.

Kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok 1989 wyniosła 2.481.000 zł.

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do rocznego przeciętnego wynagrodzenia wyniósł w roku 1989 – 110,27%.

Łączna kwota wynagrodzenia i świadczeń pieniężnych ubezpieczonego w roku 1990 wyniosła 15.070.301,00 zł.

Kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok 1990 wyniosła 12.355.644,00 zł.

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do rocznego przeciętnego wynagrodzenia wyniósł w roku 1990 – 121,97 %.

Łączna kwota wynagrodzenia i świadczeń pieniężnych ubezpieczonego w roku 1991 wyniosła 19.921.635,00 zł.

Kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok 1991 wyniosła 21.240.000 zł.

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do rocznego przeciętnego wynagrodzenia wyniósł w roku 1991 – 93,79 %.

Łączna kwota wynagrodzenia i świadczeń pieniężnych ubezpieczonego w roku 1992 wyniosła 39.453.500,00 zł.

Kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok 1992 wyniosła 35.220.000,00 zł.

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do rocznego przeciętnego wynagrodzenia wyniósł w roku 1992 –112,02 %.

Łączna kwota wynagrodzenia i świadczeń pieniężnych ubezpieczonego w roku 1993 wyniosła 42.022.300,00 zł.

Kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok 1993 wyniosła 47.940.000 zł.

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do rocznego przeciętnego wynagrodzenia wyniósł w roku 1993 – 87,66 %.

Łączna kwota wynagrodzenia i świadczeń pieniężnych ubezpieczonego w roku 1994 wyniosła 56.382.500,00 zł.

Kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok 1994 wyniosła 63.936.000,00 zł.

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do rocznego przeciętnego wynagrodzenia wyniósł w roku 1994 –88,19 %.

Łączna kwota wynagrodzenia i świadczeń pieniężnych ubezpieczonego w roku 1995 wyniosła 6.926,40 zł.

Kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok 1995 wyniosła 8.431,44 zł.

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do rocznego przeciętnego wynagrodzenia wyniósł w roku 1995 – 82,15 %.

Łączna kwota wynagrodzenia i świadczeń pieniężnych ubezpieczonego w roku 1996 wyniosła 4.245,00 zł.

Kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok 1996 wyniosła 10.476,00 zł.

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do rocznego przeciętnego wynagrodzenia wyniósł w roku 1996 –40,52 %.

Łączna kwota wynagrodzenia i świadczeń pieniężnych ubezpieczonego w roku 1997 wyniosła 5.121,00 zł.

Kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok 1997 wyniosła 12.743,16 zł.

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do rocznego przeciętnego wynagrodzenia wyniósł w roku 1997 –40,19 %.

Łączna kwota wynagrodzenia i świadczeń pieniężnych ubezpieczonego w roku 1998 wyniosła 5.950,00 zł.

Kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok 1998 wyniosła 14.873,88 zł.

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do rocznego przeciętnego wynagrodzenia wyniósł w roku 1998 – 40,00 %.

WWPW ustalone z okresu :

- od1974 r. do1983 r. wynosi: 954,18 %: 10 lat =95,42 %,

- od1975 r. do1984 r. wynosi: 979,61 %:10 lat =97,96 %,

- od1976 r. do1985 r. wynosi: 1.040,78%: 10 lat= 104,08%,

- od1977 r. do1986 r. wynosi: 1.097,82%: 10 lat= 109,78%,

- od1978 r. do1987 r. wynosi: 1.130,78%: 10 lat= 113,08%,

- od 1979 r. do 1988 r. wynosi: 1.191,04%: 10 lat= 119,11%,
- od 1980 r. do 1989 r. wynosi: 1.114,05%: 10 lat= 111,41%,
- od 1981 r. do 1990 r. wynosi: 1.103,89%: 10 lat= 110,39%,
- od 1982 r. do 1991 r. wynosi: 1.077,54%: 10 lat = 107,75%,
- od 1983 r. do 1992 r. wynosi: 1.105,27%: 10 lat= 110,53%,
- od 1984 r. do 1993 r. wynosi: 1.115,37%: 10 lat= 111,54%,
- od 1985 r. do 1994 r. wynosi: 1.105,99%: 10 lat= 110,60%,
- od 1986 r. do 1995 r. wynosi: 1.068,33 %: 10 lat= 106,83%,
- od 1987 r. do 1996 r. wynosi: 975,03 % :10 lat =97,50 % ,
- od 1988 r. do 1997 r. wynosi 885,92 % :10 lat =88,59 % ,
- od 1989 r. do 1998 r. wynosi 816,76%:10 lat =81,68%.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury odwołującego z 20 najkorzystniejszych pod względem finansowym lat kalendarzowych (tj. 1974-1995) wynosi 2.060,20 % :20 = 103,01 %

Najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 119,11 %.

dowód:

- sporządzona w dniu 21 lutego 2018 r. opinia biegłego sądowego z zakresu rent uzupełniających i świadczeń emerytalno-rentowych (k.32-48);
- pismo organu z dnia 29 marca 2018 r. zawierające zastrzeżenia do opinii biegłego (k.59).

Sąd zważył co następuje :

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2017 poz. 1383) przy obliczaniu wysokości emerytury podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze życie, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę.

W myśl art. 174 ust. 1 ustawy emerytalnej kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;

3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2 (ust. 2).

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r. (art. 174 ust. 3). Do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 r. (art. 174 ust. 7). Przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24 % tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 r. Współczynnik ten oblicza się według ustalonego w ustawie wzoru (art. 174 ust. 8). Wzór ten przewiduje uwzględnienie m.in. wieku ubezpieczonego oraz osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 r. stażu ubezpieczeniowego, który oznacza udowodniony okres składkowy i nieskładkowy. Zgodnie z art. 174 ust. 9a ustawy emerytalno-rentowej, staż ubezpieczeniowy i wymagany staż, o których mowa w ust. 8, określa się w dniach, jeżeli jest to dla ubezpieczonego korzystniejsze.

W sprawie przedmiot sporu sprowadzał się do tego czy organ prawidłowo wyliczył wnioskodawcy wysokość emerytury, przyjmując do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy, przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne zlat 1979-1988.

Wnioskodawca wskazywał bowiem, że korzystniejszy dla niego jest okres 1974-1984, nadto wnioskodawca złożył na rozprawie wnioski o przyznanie mu rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach w latach 1974-1995.

Mając na uwadze powyższe, w sprawie Sąd podjął czynności wyjaśniające, poprzez zasięgnięcie opinii biegłego sądowego z zakresu ubezpieczeń społecznych na okoliczność przeliczenia emerytury wnioskodawcy na zasadach określonych w art. 24, 25 i 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Sąd zobowiązał biegłego aby do wyliczenia najkorzystniejszego wariantu kapitału początkowego za lata 1974-1978 należy przyjąć wynagrodzenia ustalone na podstawie angaży :

-od 30 września 1974 r. do 30 listopada 1974r. 7 zł / godz. i 0,5 zł na godz. dodatek za rodzaj prowadzonego pojazdu ,

-od 1 listopada 1974r. do 30 kwietnia 1977r. 8zł/godz. i 1,50zł na godz. dodatku za rodzaj prowadzonego pojazdu,

-od 1 maja 1977r. do 30 kwietnia 1978r. - 8,40zł/godz. i dodatek za rodzaj prowadzonego pojazdu 1,50zł na godz.

- od 1 maja 1978r. do 31 grudnia 1978 r. - 9,30zł/godz. i dodatek na rodzaj prowadzonego pojazdu 1,50zł na godz.

Przy założeniu w w/w okresach 8 godzinnego dnia pracy od poniedziałku do piątku i 6 godzinnego dnia pracy w soboty.

Realizując zobowiązanie Sądu biegły po przeanalizowaniu całości materiału dowodowego w tym akt osobowych wnioskodawcy, ustalił łączną roczną kwotę wynagrodzeń i świadczeń pieniężnych ubezpieczonego w latach 1974-1995 i wskazał, że najkorzystniejszy dla ubezpieczonego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 119,10 %.

W odpowiedzi zarówno organ rentowy jak i ubezpieczony wnieśli zarzuty do ww. opinii.

Organ w uzasadnieniu swojego zarzutu podniósł, że w zestawieniu wynagrodzenia (karta 13) biegły sądowy wskazał łączną kwotę wynagrodzenia za 1989 rok – 2.735.424 zł, co dało wskaźnik 110,25 % stosunku wynagrodzenia pracownika do rocznego przeciętnego wynagrodzenia. Natomiast w ocenie organu

prawidłowa łączna kwota wynagrodzenia w 1989 r. wynosi 2.735.844 zł, co daje wskaźnik 110,27% stosunku wynagrodzenia pracownika do rocznego przeciętnego wynagrodzenia. W konsekwencji najkorzystniejszy ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego, przy przyjęciu składników wynagrodzenia za lata 1974-1978 wyniósłby 119,11%.

Wnioskodawca na rozprawie w dniu 18 lipca 2018 r. wskazał natomiast, że wbrew ustaleniom z opinii biegłego jego wynagrodzenie rozliczone było akordowo według ilości przewiezonego towaru. Jednocześnie wnioskodawca podniósł, że nie posiada fiszek wynagrodzeń za sporny okres. Za sporny okres nie ma również wpisanego wynagrodzenia w legitymacji ubezpieczeniowej. Nie posiada też innych dokumentów wskazujących wysokość wynagrodzenia w spornym okresie.

Odnosząc się do zarzutu organu stwierdzić należało, że jest on uzasadniony, gdyż biegły rzeczywiście popełnił niewielki błąd rachunkowy w obliczeniu wysokości łącznego wynagrodzenia za rok 1989. Jednakże z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy błąd ten nie ma istotnego znaczenia, gdyż niezależnie czy ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego, wyniósłby 119,11 % czy 119,10 % to i tak wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z lat 1979-1989 jest najkorzystniejszym wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru jaki organ mógł ustalić dla ubezpieczonego.

Odnosząc się natomiast do zarzutu ubezpieczonego wskazać należy, że już z oświadczenia złożonego przez samego ubezpieczonego na rozprawie w dniu 18 lipca 2018 r. wynika wprost, że nie posiada on żadnych dokumentów wskazujących wysokość wynagrodzenia akordowego w spornym okresie.

Mając na uwadze oświadczenie złożone przez wnioskodawcę przypomnienia wymaga, że zgodnie z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia

11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe (Dz. U. z 2011 r. Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia. Dla celów obliczenia wysokości emerytury organ rentowy musi bowiem dysponować pewnymi danymi, co do wysokości dochodów ubezpieczonego (por. wyrok SN z 4 lipca 2007 r., I UK 36/07, Lex

nr 390123). Jakkolwiek zaś w postępowaniu przed sądem nie obowiązują ograniczenia, co do zakresu środków dowodowych stwierdzających wysokość wynagrodzenia, to nie oznacza

to dopuszczalności ustalania wynagrodzenia w sposób przybliżony lub prawdopodobny. Możliwe jest dokonanie jedynie stosownych obliczeń rachunkowych w oparciu o dowody pozwalające na ustalenie wynagrodzenia w spornym okresie, nie można natomiast ustalać wysokości zarobków na podstawie przypuszczeń, uśrednień, czy też hipotetycznych wyliczeń. Do ustalenia podstawy wymiaru świadczeń emerytalno – rentowych może być bowiem uwzględnione tylko wynagrodzenie faktyczne uzyskane przez zainteresowanego w danym okresie. Jego wysokość musi być niewątpliwa i bezwarunkowa, a nie jedynie prawdopodobna. Należy też przypomnieć, że obowiązek wykazania wynagrodzenia

ze wskazywanych lat zatrudnienia wyższego niż przyjęte przez organ rentowy jako podstawa do przeliczenia emerytury lub renty, ciąży na ubezpieczonym zarówno w postępowaniu administracyjnym przed organem rentowym (art. 116 ust. 5 ustawy emerytalnej), jak

i w procesie (art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c.).

W sprawie brak było dowodów na wysokość wynagrodzenia akordowego, zatem słusznie zarówno organ jak i biegły (działając w oparciu o treść zlecenia tutejszego Sądu), przyjęli kwoty minimalnego wynagrodzenia godzinowego obowiązującego w spornym okresie.

W pozostałym zakresie strony nie kwestionowały opinii biegłego a Sąd również nie znalazł podstaw aby ustalenia poczynione przez biegłego zakwestionować. W ocenie Sądu złożona w rozpoznawanej sprawie opinia biegłego sądowego d/s świadczeń emerytalno-rentowych w pełni wyjaśniła konieczne do rozstrzygnięcia kwestie. Sporządzona została

w sposób staranny i rzetelny. Spełniała wszystkie stawiane jej wymogi.

W sprawie dodania wymaga, że Sąd pominął dowód z przesłuchania świadków: M. K., S. P. i J. P., albowiem z akt osobowych dot. zatrudnienia w/w świadków wynika, że stawki godzinowe i grupy zaszeregowania w spornym okresie od 1974 r. do 1979 r. były inne niż wnioskodawcy. Ponadto w sytuacji braku po stronie wnioskodawcy jakichkolwiek innych dokumentów finansowych dotyczących wysokości zarobków za lata 1974-1979 zeznania świadków w zakresie stawek akordowych nie odnosiłyby do rzeczywistych zarobków wnioskodawcy w spornym okresie zwłaszcza że akord jak wynika zaświadczenia wnioskodawcy rozliczany był indywidualnie od ilości przewożonego towaru przez poszczególnych kierowców.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że decyzja organu jest prawidłowa i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie J. D..

O powyższym Sąd orzekł w pkt I sentencji wyroku.

Odnosząc się do wniosku ubezpieczonego złożonego na rozprawie w dniu 18 lipca 2018 r., wskazania wymaga, iż Sąd na podstawie art. 477¹⁰ § 2 orzekł jak w sentencji wyroku - pkt 2. Zgodnie bowiem z regułą określoną w powołanym przepisie, zgłoszone przez ubezpieczonego w odwołaniu lub w toku postępowania nowe żądanie, dotychczas nierozpoznane przez organ rentowy, Sąd przyjmuje do protokołu i przekazuje do rozpoznania organowi rentowemu. W sprawach z ubezpieczenia społecznego przedmiot sporu zakreśla bowiem zawsze decyzja organu rentowego, a Sąd związany jest granicami zaskarżenia wyznaczonymi tą decyzją i ocenia jej legalność według stanu faktycznego i prawnego istniejącego w dacie jej wydania. Przed Sądem ubezpieczony może żądać jedynie korekty stanowiska zajętego przez organ rentowy i wykazywać swoją rację, odnosząc się do przedmiotu sporu objętego zaskarżoną decyzją; natomiast nie może żądać czegoś, o czym organ rentowy nie decydował w skarżonej decyzji (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 1999r., sygn. akt II UKN 622/98).